

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 2.

15 stycznia 1924.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

Str.

2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 stycznia 1924 r. o zmianie § 31 rozporządzenia z dnia 16 maja 1923 r. w przedmiocie zorganizowania szkół dla urzędników i funkcjonariuszów więziennych 30

OKÓLNIKI:

- Okólnik № 807/G. S./24 w przedmiocie wprowadzenia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów 31
- Okólnik № 808/I. U./24 w przedmiocie używania nazw miejscowości polskich i gdańskich 32
- Okólnik № 810/G. S./24 w sprawie potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych 33
- Okólnik № 811/G. S./24 w sprawie dopłaty do uposażenia styczniowego 34
- Okólnik № 813/G. S./24 w sprawie zapomóg na wpisy szkolne . . 35
- Okólnik № 814/G. S./24 w przedmiocie komunikatów ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości . . . 35

PISMA OKÓLNE:

- Pismo okólne № 634/IV. P. W./23 w sprawie wydzielenia odpowiednich działek ziemi na potrzeby więziennictwa 36
- Pismo okólne № 637/IV. P. W./24 w sprawie stosowania ulgowej taryfy na roboczną więźniów 37

Pismo okólne № 639/G. G./24 w sprawie wycofania z obiegu biletów P. K. K. P., wypuszczonych w r. 1917 (t. zw. not Kriesa)	Str. 39
Pismo okólne № 643/G. S./24 w sprawie wznawiania kredytów w okresie ulgowym.	40
Pismo okólne № 636/IV. P. W./24 w sprawie przesyłania wykazów więźniów karnych	41
KOMUNIKAT w sprawie interpretacji niektórych postanowień art. 98 ustawy z 9/X 1923 r. o uposażeniu	43
KOMUNIKAT w sprawie wypuszczenia 60/o złotych bonów skarbowych serji II A.	44
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 stycznia 1924 r. w apelacjach: warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej	45
Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oszacowania większych posiadłości rolnych.	46
RUCH SŁUŻBOWY	46
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.	47
b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.	47
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	47
ODZNAKI ADWOKACKIE	47
BIBLIOGRAFJA	48

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 stycznia 1924 r., o zmianie § 31 rozporządzenia z dnia 16 maja 1923 r. w przedmiocie zorganizowania szkół dla urzędników i funkcjonariuszów więziennych.

§ 31 rozporządzenia mego z dnia 16 maja 1923 r. (Dz. Urzęd. № 12) w przedmiocie zorganizowania szkół dla urzędników i funkcjonariuszów więziennych otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownikom więziennym, którzy ukończyli kurs z wynikiem dodatnim oraz stale wykładającym i instruktorom, przysługuje prawo noszenia specjalnej odznaki z ukończenia szkoły, w postaci okrągłego żetonu z nakładanym białym orłem na czerwonej emalowanej tarczy, otoczonej wieńcem srebrnych liści laurowych, z napisem na łodygach liści „Centr. Szkoła Więzienna Minist. Spraw.”.

Odznaka nadawana będzie, za zwrotem kosztów żetonu, imiennie przez Ministerstwo Sprawiedliwości i winna być noszona na mundurze na lewej piersi, na kieszeni poniżej kłapy, a na ubraniu cywilnem, w lewej klapie kołnierza, poniżej krajowych orderów i odznak otrzymanych za czyny bojowe”.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 807/G. S./24

w przedmiocie

wprowadzenia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości w całym Państwie.

Wobec ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzpltej Polskiej (№ 134 poz. 1107) ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów władze asygnujące Wymiaru Sprawiedliwości zechcą niezwłocznie przystąpić do obliczenia i wypłaty uposażeń według zasad nowej ustawy przy uwzględnieniu wskazówek, zawartych w rozporządzeniu wykonawczem, które w dniach najbliższych będzie w Dzienniku Ustaw ogłoszone, a nadto przy analogicznem zastosowaniu zasad, wyrażonych w okólnikach № 794 i 795/GS/23, w szczególności zaś zasad następujących:

1. Dodatek ekonomiczny, przewidziany w art. 5 ustawy, powinien być obliczony na podstawie dat, zebranych przez władzę asygnującą przy sposobności wymierzania dodatku drożyznianego w myśl ustaw dotychczas obowiązujących, ewentualnie po uzupełnieniu tych dat lub ich skorygowaniu.

2. Dodatek wyrównawczy, o którym mowa w art. 25 ustawy, należy w myśl zasad, uchwalonych przez Radę Ministrów w dniu 26 listopada 1923 r. obliczać w ten sposób, że uposażenie w markach, należne na dzień 1 października 1923 r. na zasadzie ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. bez dodatku stołecznego i kresowego, porównywa się z uposażeniem, pobranem na 1 października 1923 r. na podstawie wówczas obowiązujących przepisów łącznie z dodatkami, przywiązaniem do niektórych stanowisk sędziowskich i prokuratorów (art. 11 ustawy z dn. 13/VII. 1920 r. — Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) ale bez dodatków: wyrównawczego dla Warszawy, Łodzi i Wilna, kresowego, górnośląskiego, uzdrowiskowego i t. d. Jeżeli z porównania wypadnie, że dotychczasowe uposażenie jest wyższe od uposażenia, należnego w dniu 1 października 1923 r. na podstawie nowej ustawy, różnicę, obliczoną w markach, należy przeliczyć na punkty, dzieląc ją przez ustawową mnożną 11.600.

Obliczona w ten sposób i wyrażona w punktach różnica stanowić będzie dodatek wyrównawczy, wchodzący w skład uposażenia sędziego, prokuratora lub kandydata na stanowiska sędziowskie do czasu określonego w ustępie 2 art. 118 ustawy z dnia 9/X. 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

O każdym wypadku przyznania dodatku wyrównawczego należy zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości.

3. W przedmiocie dodatku stołecznego i kresowego dla sędziów i prokuratorów obowiązuje uchwała Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r., przytoczona w okólniku № 794/GS/23, sprawa zaś dodatku górnośląskiego unormowana została pismem № 11543/GS/23.

4. Należy wstrzymać wypłatę wszelkich płac i dodatków, pobieranych dotychczas na zasadzie ustaw i przepisów, uchylonych nową ustawą i niezwłocznie wyasygnować ewentualną różnicę między uposażeniem A, należnym na zasadzie nowej ustawy a uposażeniem B, pobranem w czasie od 1 października 1923 r., na zasadzie ustaw i przepisów, ustawą tą uchylonych.

Przy obliczaniu powyższej różnicy należy do sumy B dodać zaliczki, przyznane okólnikami №№ 785 i 803/GS/23 oraz zasiłki wyrównawcze, przyznane personelowi sędziowskiemu na Górnym Śląsku pismami №№ 9497, 10669 i 10907/GS/23.

Gdyby suma B okazała się większą od sumy A, należy zastosować postanowienia punktu 2, niniejszego okólnika i ewentualnie przyznać dodatek wyrównawczy, o ileby jednak pomimo przyznania tego dodatku pozostała nadpłata skutkiem wypłacenia zaliczek w zbyt znacznej wysokości, należy w myśl okólnika № 785/GS/23 potrącić nadpłaconą sumę przy wypłacie uposażenia za najbliższy miesiąc.

Różnicę, wypłaconą za czas od 1/X do 31/XII 1923 r. należy zarachować na § 1 poz. 1 budżetu 1923 r. bez podziału na podpozycję a i b, różnicę zaś za czas od 1/I 1924 r. na prowizorium budżetowe na I kwartał 1924 r. Podatek dochodowy dotyczący różnicy uposażenia za rok 1923, należy potrącić według przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 21/IX. 1923 r. (Dz. U. R. P. № 96 poz. 768), zaś odnośnie różnicy za miesiąc styczeń 1924 r. potrącenie podatku należy uskutecznić na podstawie skali, ustalonej na styczeń 1924 r. i podanej w okólniku № 799/GS/23.

5. Najdalej do dnia 20 stycznia 1924 r. należy podać Ministerstwu Sprawiedliwości ilość punktów, obliczonych na podstawie nowej ustawy według stanu z dnia 1 października 1923 r. przy zastosowaniu szematu, udzielonego pismem z dnia 9 sierpnia 1923 r. № 7428/GS, z zachowaniem podziału na punkty, dotyczące zasadniczego uposażenia (tabela art. 4 § 1), dodatków z art. 8, dodatku regulacyjnego (art. 4 § 3), dodatku ekonomicznego (art. 5 § 1), dodatku stołecznego (art. 5 § 7) i wreszcie dodatku kresowego, o ile wysokość tego dodatku będzie do tego czasu osobnym rozporządzeniem ustalona.

Warszawa, dnia 2 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 808/I. U./24

w przedmiocie

używania nazw miejscowości polskich i gdańskich.

Do wszystkich Sądów i Prokuratur.

Na zasadzie zagwarantowanej wzajemności zarządzam, by wszystkie sądy i prokuratury w korespondencji z sądami i prokuraturami Wolnego Miasta Gdańska używały gdańskich t. j. niemieckich nazw miejscowości położonych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Nie odnosi się to do samej nazwy miasta „Gdańska”, gdyż pomijając już wzgląd na przyjęty we wszystkich językach zwyczaj nadawania wielkim

miastom zwłaszcza stołecznym brzmienia odpowiadającego duchowi danego języka—nazwa ta ustalona została w układzie polsko-gdańskim z dnia 24/X 1921 (Dz. Ust. Rz. P. № 16/1/22 poz. 139) jako polska nazwa tego miasta.

Warszawa, dnia 4 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 810/G. S./24

w sprawie

potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Celem ustalenia w sposób niewątpliwy postępowania przy potrącaniu w roku 1924 podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, a w szczególności od dodatków drożyznianych, wypłacanych w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty poborów stałych udzielam na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 stycznia 1924 r. L. DP 9/II następujących wyjaśnień:

Gdy wypłata dodatku drożyznianego, względnie innych dodatkowych wynagrodzeń perjodycznych następuje w ciągu miesiąca, już po dokonaniu wypłaty poborów stałych, wówczas celem ustalenia stopy procentowej podatku od dodatku drożyznianego, względnie innych dodatkowych wynagrodzeń, należy za podstawę przyjmować obliczoną w stosunku rocznym sumę wypłaconego już wynagrodzenia stałego i omawianych wynagrodzeń dodatkowych. Ustalona w ten sposób stopa procentowa służy do obliczenia podatku od dodatkowych wynagrodzeń i nie może mieć wpływu na podwyższenie potrąconego podatku od już wypłaconych stałych wynagrodzeń.

I. Przykład:

Pracownikowi wypłacono w dniu 1 stycznia 1924 r. tytułem miesięcznego wynagrodzenia stałego sumę 500.000.000 mk. od której potrącono, według skali, podanej w okólniku № 799/G. S./23 przypadający podatek w wysokości 7.000.000 mk. (według stopy procentowej 1,4%).

W dniu 15 stycznia 1924 r. wypłaca się temuż pracownikowi dalsze dodatkowe wynagrodzenie perjodyczne (miesięczny dodatek drożyzniany) np. w kwocie 100.000.000 mk.

Celem obliczenia stopy procentowej podatku od tego ostatniego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 stycznia 1924 r. 500.000.000 + wypłacone 15 stycznia 1924 r. 100.000.000 mk. razem 600.000.000 × 12 = 7.200.000.000 mk., od której to sumy według skali oznaczonej w okólniku № 799/G. S./23 przypada stopa procentowa 1,7%.

Służbodawca winien przy wypłacie wynagrodzenia dodatkowego w dniu 15 stycznia 1924 r. w kwocie 100.000.000 mk. potrącić podatek w kwocie 1.700.000 mk.

II. Pracownikowi o którym mowa w przykładzie I w dniu 20 stycznia 1924 r. wypłaca się:

1) dalsze uzupełnienie miesięcznego wynagrodzenia
w kwocie 50.000.000 mk.

- 2) renumerację względnie zapomogę jednorazową
w kwocie 200.000.000 mk.

Celem ustalenia stopy procentowej od tych ostatnich wynagrodzeń przyjmuje się wypłacone w dn. 1 stycznia i 15 stycznia 1924 r. wynagrodzenia 600.000.000 mk. + wypłacone 20 stycznia 1924 r. 50.000.000 mk. razem 650.000.000 mk. $\times 12 = 7.800.000.000$ mk. Do tej kwoty dolicza się jednorazowe wynagrodzenie wypłacone 20 stycznia 1924 r. w kwocie 200.000.000 mk. co stanowi sumę 8.000.000.000 mk.

Ponieważ od 8.000.000.000 mk. obowiązuje według skali podanej w okólniku № 799/G. S./23 stopa 2%, przeto przy wypłacie powyższych wynagrodzeń w dniu 20 stycznia 1924 r. w kwocie 250.000.000 mk. podatek przypadający do potrącenia, wynosić będzie 5.000.000 mk.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 811/G. S./24

w sprawie

dopłaty do uposażenia styczniowego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Rada Ministrów na posiedzeniu odbytem dnia 2 stycznia 1924 r. uchwaliła w wykonaniu przepisu zawartego w art. 5 zdanie przedostatnie ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), skutecznie w dniu 16 stycznia dopłatę do uposażenia styczniowego funkcjonariuszów państwowych w wysokości 63% (sześćdziesięciu trzech procent) uposażenia ustalonego na miesiąc styczeń 1924 r. na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1923 r. oraz okólnika № 801/G. S./23.

Podając do wiadomości powyższą uchwałę, proszę o bezzwłoczne wydanie stosownych zarządzeń w przedmiocie jej wykonania zaznaczając, że w kwestji potrącania podatku dochodowego należy stosować okólniki № 799/G. S./23 i 810/G. S./24, zaś odnośnie do zachowania wydatku należy stosować przepisy pisma okólnego № 630/G. S./23.

W uzupełnieniu ostatniego ustępu okólnika № 801/G. S./23 oznajmiam się, że co do wypłat uposażenia w tych wypadkach, w których uchwałą Rady Ministrów zostanie przyznana dopłata do uposażenia, okólniki będą nadal wydawane.

Równocześnie prostuje się omyłkę pisarską w okólniku № 802/G. S./23 w ustępie oznaczonym 4), dotyczącym zachowania—należy mianowicie zamiast słów „na par. 1 i poz. 2” wstawić słowa „na par. 1 poz. 1 i poz. 2”.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 813/G. S./24

w sprawie

zapomóg na wpisy szkolne.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na zasadzie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 21 grudnia 1923 r. № 4479/D. B./1 zawiadamiam, że w sprawie zapomóg na wpisy szkolne obowiązują w bieżącym półroczu szkolnym okólnik № 759/G. S./23 (Dz. Urz. № 19 1923) i pismo okólnie № 612/G. S./23 (Dz. Urz. № 23 1923).

Warszawa, dnia 11 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 814/G. S./24

w przedmiocie

komunikatów ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Zarządzenia, wyjaśnienia i informacje, nadsyłane Ministerstwu Sprawiedliwości przez inne władze centralne, w szczególności zaś przez Ministerstwo Skarbu i Najwyższą Izbę Kontroli a także przez Prezydium Rady Ministrów, mają częstokroć zastosowanie w zakresie działalności podległych Ministerstwu władz i urzędów, w pierwszym zaś rzędzie władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa.

We wszystkich wypadkach gdy zarządzenia te lub informacje nie zawierają nic takiego, co wymagałoby z mej strony jakichkolwiek uzupełnień lub poleceń specjalnych będą one podawane do wiadomości władz i urzędów podległych nie w postaci okólników i pism okólnych, przezemnie podpisanych, lecz w formie komunikatów, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości w tej redakcji, jaką danemu zarządzeniu właściwa władza nadała.

Zaznaczam zarazem, że o ile komunikaty takie zostały ogłoszone w Dzienniku Urzędowym, temsamem nabierają one mocy obowiązującej w stosunku do władz i urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 634/IV. P. W./23

w sprawie

wydziałenia odpowiednich działek ziemi na potrzeby więziennictwa.**Do wszystkich PP. Naczelników Więzień oraz do wiadomości PP. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach i PP. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie, Wilnie i Katowicach.**

Ministerstwo Sprawiedliwości, powołując się na podane w odpisie zarządzenia Ministerstwa Reform Rolnych do wszystkich okręgowych urzędów ziemskich z dnia 13 grudnia 1923 r. za № 6420/P. O. w sprawie wydzielania gruntów na potrzeby więziennictwa, poleca niezwłocznie poczynić wszelkie starania celem uzyskania przyznanej działki ziemi dla poszczególnego więzienia.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1923 r.

Za Ministra:
Dyrektor Departamentu
Zakrzewski

MINISTERSTWO REFORM ROLNYCH

Departament Urządzeń Rolnych

№ 6420/P. O.

O d p i s.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1923 r.

W sprawie gruntów na potrzeby więziennictwa.**Do wszystkich Okręgowych Urzędów Ziemskich.**

Ministerstwo Sprawiedliwości zwróciło się do Ministerstwa Reform Rolnych o wydzielenie przy parcelacji maj. państwowych pewnych obszarów ziemi zdatnej do uprawy na potrzeby istniejących domów karnych i więzień.

W związku z powyższym Ministerstwo Reform Rolnych poleca przy parcelacji majątków państwowych wydzielać w miarę możliwości i w zależności od miejscowych stosunków agrarnych — odpowiednie działki ziemi, przy czym obszar gruntów przeznaczony na potrzeby więziennictwa winien wynosić łącznie z ziemią dotychczas przez dane więzienie posiadaną w zależności od rodzaju gleby najwyżej do 25 ha dla domów karnych i więzień I kategorii t. j. więzień o pojemności co najmniej 200 więźniów.

Dla więzień II kategorii o pojemności około 100 więźniów do 15 ha.

Dla więzień III kategorii o pojemności około 50 więźniów do 8 ha.

Grunta wydzielone na ten cel winny być położone możliwie najbliżej, a w każdym razie nie dalej, jak w odległości 1½ klm. od siedziby więzienia.

Zgodnie z życzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości Okręgowy Urząd Ziemski w pierwszym rzędzie uwzględni w miarę możliwości potrzeby więzień i domów karnych, pomieszczonych w załączonym przy niniejszym wykazie.

Minister:

Osiecki

Wykaz więzień, które mają być w pierwszym rzędzie uwzględnione przy wydzielaniu ziemi przez Okręgowe Urzędy Ziemskie:

1) w Województwie Warszawskim: więzienia w Grójcu, Łowiczu, Puławach, Włocławku i Sierpcu,

2) w Województwie Lubelskim: więzienia w Lublinie, Siedlcach, Tomaszowie Rawskim, Zamościu, Biłgoraju i Janowie Lubelsk.,

3) w Województwie Kieleckim: więzienia w Kielcach, Będzinie, na Św. Krzyżu, Chęcinach, Radomiu, Sandomierzu i Miechowie,

4) w Województwie Łódzkim: więzienia w Kaliszu, Łęczycy, Piotrkowie, Sieradzu i Wieluniu,

5) w Województwie Białostockim: więzienia w Białymstoku, Grodnie i Wołkowysku,

6) w Województwie Wołyńskim: więzienia w Równem, Dubnie i Krzemieńcu,

7) w Województwie Nowogrodzkim: więzienia w Słonimiu i Lidzie,

8) w Województwie Wileńskim: więzienia na Łukiszczach w Wilnie i w Wilejce,

9) w Województwie Poznańskim: Domy karne: w Koronowie, Fordonie, Rawiczu i więzienie centralne we Wronkach.

10) w Województwie Pomorskim: dom karny w Grudziądzu,

11) w Województwie Lwowskim: dom karny w Drohobyczu,

12) w Województwie Krakowskim: do karny w Wiśniczu.

PISMO OKÓLNE № 637/IV. P. W./24

w sprawie

stosowania ulgowej taryfy na robociznę więźniów.

Do wszystkich PP. Naczelników więzień, oraz do wiadomości PP. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach i PP. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie, Wilnie i Katowicach.

Działy Pracy Więzień mylnie interpretują okólniki Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie stosowania ulgowych taryf. Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia: Ulgowe taryfy mogą być stosowane: 1) na wyroby w warsztatach więziennych, oraz 2) na pracę więźniów wynajmowanych poza więzieniem.

1) Na roboty ulgowe po cenach pełnego kosztu własnego w więziennych warsztatach: krawieckim, szewskim i bieliźniarskim z własnych surowców, oraz w pralni — mają prawo urzędnicy Departamentu więziennego, osoby sprawujące nadzór penitencjarny, oraz pracownicy więzienni; przy czym ci ostatni mogą na ulgowych warunkach robić zamówienia w wyżej wymienionych warsztatach Działu Pracy wyłącznie tego więzienia, w którym pracują. W innych zaś więzieniach mogą być czynione zamówienia po cenie ulgowej dla pracowników więziennych, lecz tylko za każdorazowym zezwoleniem Ministerstwa Sprawiedliwości.

2) Na wynajem więźniów do robót i posług na zewnątrz więzienia podług ulgowej taryfy zgodnie z Okólnikiem № 520/III.S/22 z dnia 22 kwietnia 1922 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 16 z r. 1923 str. 420) mają prawo: personel więzienny (naczelnicy więzień i ich pomocnicy), instytucje sądowe, oraz Zarządy Domów Administracyjnych sądowych i więziennych. Przytem zaznacza się, o ile pierwszej kategorii urzędników t. j. personelowi więziennemu przysługuje prawo korzystania z ulgowej taryfy robocizny więźniów przy posługach dla ich własnego użytku, to instytucjom sądowym i Zarządom Domów Administracyjnych przysługuje prawo wykorzystywania po ulgowej cenie pracy więźniów tylko przy posługach, dotyczących tych

instytucji, a nie przy prywatnych robotach dla poszczególnych urzędników, należących do tych instytucji.

Jednocześnie Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina, że przy wszelkiem wynajmie robocizny więźniów, z żywieniem tych więźniów na koszt wynajmującego bądź to przy pracach po taryfie ulgowej dla osób i instytucji, posiadających prawo na powyższą zniżkę, bądź też przy pracach po normalnej taryfie robocizny (80% płacy wolnego robotnika w zależności od wydajności pracy), koszt opłaty za robociznę więźniów zmniejsza się tylko o wysokość pozycji dodatkowego żywienia t. j. ceny rynkowej 400 gr. chleba pytlowego; wszystkie inne pozycje kosztu robocizny pozostają w tej samej wysokości i winny być regulowane zgodnie z przepisami, a mianowicie: zwraca się Skarbowi Państwa za utrzymanie zatrudnionych więźniów, płaci się wynagrodzenie więźniom za ich pracę, odlicza się na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia i dla więźniów ciężko pracujących w ogólnym gospodarstwie więziennym.

Pozatem Ministerstwo Sprawiedliwości poleca: w związku ze znacznym podnoszeniem się na rynku w ciągu miesiąca kosztu 400 gr. chleba, przeznaczanego jako dodatkowe żywienie dla pracujących dochodowo więźniów, należy przy każdej wyższej cenie rynkowej chleba w ciągu miesiąca uzupełniać odpowiednią sumą dodatek do minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźniów, przeznaczony na dodatkowe żywienie. Powyższe zarządzenie wydaje się z tego względu, że wysokość całkowitej zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia, a tem samem i dodatek na dodatkowe żywienie w wysokości kosztu 400 gr. chleba pytlowego, zgodnie z Okólnikiem № 691/IV. P. W./23 z dnia 14 kwietnia r. b. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 16 str. 444) jest ustalana jednorazowo z góry na 1-go danego miesiąca, co przy wyższej cenie chleba w środku miesiąca mogłoby spowodować w ciągu danego miesiąca brak dostatecznych środków na obowiązuje dodatkowe żywienie.

Jednocześnie Ministerstwo zaznacza, że ustalanie raz na miesiąc samej zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy (oprócz dodatku uzupełniającego na dodatkowe żywienie) zgodnie z wyżej wymienionym Okólnikiem pozostaje w swej mocy.

Każdą wyższą uzupełniającą dodatku na dodatkowe żywienie należy odnotować wraz z odpowiednim wyjaśnieniem w punktach: 9b) i 10f) składanego co miesiąc raportu z osiągniętych minimalnych zysków, wzór którego jest umieszczony przy wyżej wymienionym Okólniku (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 16 z r. 1923 str. 453).

Jednocześnie Ministerstwo Sprawiedliwości zawiesza do odwołania zarządzenia zawarte w piśmie okólnem z dnia 12 marca 1921 r. № W. 17942/Z. O. 100 (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 16 z 1923 str. 415) w sprawie pozostawiania na rachunku więźnia 50% zarobionych przez niego sum i wypłacanych mu przy wyjścia z więzienia. Wobec stałego obniżania się wartości pieniądza zarobionego przez więźnia i tem samem wobec zaniku celu przechowywania połowy zarobku jego, polegającym na tem, by po wypuszczeniu miał na jakiś czas zapewniony byt materialny, upoważnia się Zarządy Więzień, by więźniom wydawały całkowitą sumę zarobionych przez siebie pieniędzy do ich rozporządzenia.

Pozatem Ministerstwo Sprawiedliwości uważa za wskazane zwrócić uwagę Kierownikom Działów Pracy, że podział na kategorie więźniów zgodnie z obowiązującymi przepisami ma na celu poza wyrównaniem fachowej pracy więźnia, również i cele penitencjarne. Kierownicy Działów Pracy, jak widać z przesyłanych raportów, dla zmniejszenia sobie pracy zaliczają ryczałtem wszystkich pracujących więźniów do jednej kategorii, nie odróżniając indywidualnych cech każdego więźnia. Niemożliwym jest

zaś do przypuszczenia, by tak znaczna ilość więźniów jak pod względem fachowym, tak i pod względem swego sprawowania się w więzieniu — w jednym i tym samym czasie nie wykazywała różnic indywidualnych, uzależniających umieszczenie więźnia pod względem wynagrodzenia do jednej z trzech kategorii płac. Powyższe kategorie płac zostały wprowadzone w tym celu, by przez przenoszenie do kategorii wyższej lub niższej można było wzbudzić zainteresowanie więźnia do pracy, tego głównego środka wychowawczego więźnia. Przyjmowanie pozycji wynagrodzenia więźnia jako 20% w stosunku do sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny płacy, ustalonej jednorazowo na każdy miesiąc, zezwala nam urozmaicać wysokość wynagrodzeń poszczególnym więźniom, gdyż jest rzeczą oczywistą, że nie wszyscy więźniowie mają być zaliczeni do kategorii 2-iej t. j. pobierających 20%. Znaczna część więźniów należy zwykle do 1-iej t. j. pobierających wynagrodzenia 10% w stosunku do sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy. Więc przyjmując ogólną sumę wynagrodzeń więźniów w danym miesiącu, jako dwudziestoprocentowe obliczenie od ogólnej sumy dochodu, osiągniętego przez Dział Pracy w danym miesiącu ze stosowania sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia, przy opłacaniu części więźniów zgodnie z 1-szą kategorią wynagrodzeń (10%), pozostanie nadwyżka, która może pokryć wynagrodzenie więźniów należących do 3-iej kategorii t. j. pobierających 30%. Ze względu zaś, że należenie do 3-iej kategorii wymaga od więźnia wyjątkowych kwalifikacji, jak pod względem fachowości, tak i pod względem sprawowania się jego w więzieniu, co jest przyczyną nielicznej ilości tych więźniów w stosunku do kategorii 1-iej i 2-iej, przewidywana na dany miesiąc suma wynagrodzeń więźniów nie tylko winna wystarczyć, lecz powinna pozostać nawet pewna suma, którą w danym wypadku przelewa się do sum, przeznaczonych na dodatkowe żywienie pracujących dochodowo więźniów. Przekroczenie ogólnej sumy wynagrodzeń więźniów na dany miesiąc jest rzeczą niedopuszczaną, gdyż na pokrycie powstałego stąd deficytu, Dział Pracy nie rozporządza żadnymi sumami.

Warszawa, dnia 2 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 639/G. S./24

w sprawie

wycofania z obiegu biletów P. K. K. P., wypuszczonych w r. 1917 (t. zw. not Kriesa).

Do wszystkich władz i urzędów sądowych w całym Państwie.

Wobec wyznaczenia na dzień 31 maja 1924 r. ostatecznego terminu wymiany biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, wypuszczonych w r. 1917 (tak zwanych not Kriesa) po 1/2, 1, 2, 5, 10, 20, 50, 100 i 1000 marek wszystkie władze i urzędy sądowe obowiązane są sprawdzić, czy depozyty rzeczowe, znajdujące się w kasach skarbowych nie zawierają powyższych biletów, i w razie twierdzącym wymienić je na banknoty obiegowe.

Wymiana biletów P. K. K. P. z r. 1917 po upływie powyżej wskazanego terminu 31 maja 1924 r. może być skuteczniejsza jedynie w tych wypadkach, gdy bilety te będą miały charakter dowodów rzeczowych (li-ców czynu).

Dla zachowania prawa wymiany tych biletów po zakończeniu sprawy sądowej sądy, w których bilety tego rodzaju znajdować się będą w depozytach karnych obowiązane są sporządzić wykazy w 2 egzemplarzach według odcinków, zapisując numer sprawy, nazwisko i imię właściciela depozytu i jeden egzemplarz przesłać do Skarbcza Emisyjnego P. K. K. P. w Warszawie, który po zakończeniu sprawy w sądzie, wspomniane noty wymieni.

Drugi egzemplarz pozostaje w sądzie, w celu prowadzenia ewidencji przez wykresłania pozycji spraw załatwionych. Przy nadsyłaniu względnie wydawaniu bezpośrednio petentom poszczególnych depozytów należy powołać się na przesłany wykaz z podaniem numeru sprawy.

Wyżej wspomniane wykazy należy nadesłać do Skarbcza Emisyjnego najpóźniej do dnia 20/V. 1924 r.

Koszty połączone z przesyłaniem pocztą depozytów ponosi właściciel depozytu i będą one potrącone z kwoty otrzymanej z wymiany not Kriesa.

Zaznacza się, że ewentualne szkody i straty, spowodowane dla osób prywatnych opóźnieniem w wymianie biletów lub w przesłaniu do Skarbcza Emisyjnego wykazów, o których wyżej mowa, będą musieli ponieść urzędnicy, winni niedotrzymania przepisanych terminów.

Warszawa, dnia 5 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 643/G. S./24

w sprawie

wznawiania kredytów w okresie ulgowym.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Wobec wątpliwości podniesionych przez niektóre władze w sprawie interpretacji § 18 Przepisów rachunkowo-kasowych i § 58 Instrukcji dla Kas Skarbowych odnośnie sposobu zarachowywania zwrotów, dokonywanych w okresie ulgowym zawiadaniom na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 31 grudnia 1923 r. L. GUK. 2540/WAK., że za okres budżetowy w ciągu którego mogą być zarachowywane na wznowienie kredytu zwracane kwoty, należy rozumieć rok budżetowy łącznie z okresem ulgowym.

Kwoty zwracane w ciągu okresu ulgowego, a pochodzące z wypłat skuteczniejszych bądź w samym okresie budżetowym bądź też w łączącym się z nim okresie ulgowym Kasy Skarbowe winny zarachowywać na wznowienie kredytu danego okresu budżetowego.

Jedynie zwroty dokonywane po zamknięciu okresu ulgowego oraz wszelkie zwroty, dotyczące zamkniętych okresów budżetowych lat poprzednich należy zarachowywać na dochód Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 11 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 636/IV. P. W./24

w sprawie przesyłania wykazów więźniów karnych.

Do wszystkich pp. naczelników więzień oraz do wiadomości pp. prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, i Katowicach oraz pp. prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie, Wilnie i Katowicach.

Ministerstwo Sprawiedliwości poleca na 1 stycznia każdego roku przesyłać do Wydziału Pracy Więźniów Departamentu Więziennego szczegółowy wykaz wszystkich więźniów, pozostających w danym więzieniu, według wzoru, umieszczonego w piśmie okólnym № 196/III. P. W/21 z dnia 5/XI 21 r. (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. z 1923 r. № 16 str. 417) ze zmianą nagłówka rubryki 5 tego wzoru na: „Termin Rozpoczęcia Kary” oraz z dodaniem nowej rubryki 11 z nagłówkiem „Uwagi”. W tym wykazie powinni być wyszczególnieni wszyscy więźniowie karni, którym od dnia 1 stycznia danego roku t. j. od daty sporządzenia wykazu — pozostaje do odsiedzenia kary jeszcze przynajmniej pół roku. Wykazy powinny być sporządzane sumiennie z uwzględnieniem wszystkich rubryk, przyczem w 4 rubryce wykazu powinien być wyszczególniony stopień wydoskonalenia poszczególnego więźnia według następującej klasyfikacji: wykwalifikowany, uzdolniony i niewykwalifikowany. Więźnienia, w których niema więźniów karnych z terminem ukończenia kary przynajmniej półrocznym, powinny przesyłać odpowiednie zawiadomienia.

Pozatem, w pierwszych dniach każdego następnego miesiąca winny być przesyłane uzupełniające rejestry, zawierające spis uwolnionych i przybyłych na 1 danego miesiąca więźniów, odpowiadających wymaganym warunkom (t. j. więźniów karnych z wyrokiem przynajmniej półrocznym).

Powyższe spisy zwalnianych i przybyłych więźniów powinny być sporządzane zgodnie z wzorem zamieszczonym w wyżej wymienionym piśmie okólnym № 196/III. P. W/21 z uzupełnieniami porobionymi w niniejszym piśmie okólnym. W tych spisach powinny być uwzględnione wszystkie rubryki, przyczem te spisy powinny być sporządzane oddzielnie dla więźniów zwolnionych i oddzielnie dla więźniów przybyłych. O ile dane więzienie nie miało w danym miesiącu ruchu więźniów, odpowiadających wymaganym warunkom, to należy o tem zawiadomić Wydział Pracy Więźniów Departamentu Więziennego.

Jeżeli w spisie zwolnionych więźniów są więźniowie zwolnieni przedterminowo, lub przetranszlokowani do innego więzienia to pozostawiając w rubryce 6 wyznaczony wyrokiem termin ukończenia kary, w rubryce ostatniej pod nagłówkiem „Uwagi” należy pomieścić datę rzeczywistego zwolnienia oraz jej przyczynę.

Jest wskazane, by wykazy więźniów na 1 stycznia oraz uzupełniające wykazy przybyłych co miesiąc więźniów były sporządzane w jednakowym formacie, umożliwiającym stopniowe podszywanie przesyłanych wykazów. Format powyższych wykazów winien być wielkości zwykłego arkusza kancelaryjnego przyczem rubryki wykazu powinny być rozlinjowane na szerokości całego arkusza. Rzecz zrozumiała, że o ile wykaz obejmuje tylko paru więźniów to arkuszowy format nie jest wymagany.

Wychodząc z założenia ważności posiadania przez Ministerstwo ogólnej ewidencji więźniów karnych podług fachu, celem możliwości zasilania fachowcami siłami odpowiednich więziennych warsztatów pracy, Ministerstwo Sprawiedliwości podkreśla konieczność regularnego przesyłania omawianych wykazów, które winny być sporządzane z całą sumiennością i bez błędów. Dotychczas wiele więzień bądź nie przysyła regularnie tych wykazów, bądź też sporządza je niedbale z pominięciem najważniejszych rubryk, lub z błędami, pomieszczając naprzykład niektórych więźniów jako przybyłych, gdy tymczasem są oni już pomieszczeni w poprzednich wykazach.

Nazwisko i imię	Wiek	Specjalność	Stopień wydoskonalenia	Termin rozpoczęcia kary	Termin ukończenia kary	Stan zdrowia więźnia
1	2	3	4	5	6	7
Kasprzak Jan	32	robotn.	niewykwalifikowany	20/II 1923 r.	20/VIII 1924 r.	zdrów
Pol Józef	25	murarz	uzdolniony	1/VI 1923 r.	1/1 1926 r.	słabego zdrowia
Krysiak Adam	43	piekarz	wykwalifikowany	1/1 1923 r.	1/VIII 1925 r.	niezdolny do pracy
Szczygiel Jan	23	ślusarz	uzdolniony	1/III 1921 r.	1/III 1925 r.	zdrów

— — — z a ł a m a n i e a r k u s z a — — —

Czy więzień ma zatrudnienie i jakie (fachowe lub nie)	Skład rodziny więźnia (żona, dzieci, rodzice)	Miejsce zamieszkania rodziny więźnia (miasto, wieś, starostwo)	U w a g i
8	9	10	11
nie	kawaler, rodzice żyją	wieś Babice star. Łódzkie	
zatr. fachowo	żona 2 dzieci	Kraków ul. Grodzka 4.	
nie	wdowiec 3 dzieci	Puławy woj. Lubelskie	
zatr. fachowo	kawaler, rodzice nie żyją	—	

Wzór wykazu więźniów na 1 stycznia i uzupełniających wykazów więźniów przybyłych w ciągu następnych miesięcy:

Wzór wykazu więźniów zwolnionych w danym miesiącu:

Nazwisko i imię	Wiek	Specjalność	Stopień wydoskonalenia	Termin rozpoczęcia kary	Termin ukończenia kary	Stan zdrowia więźnia	Czy więzień ma zatrudnienie (fachowe lub nie)	Skład rodziny więźnia (żona, dzieci, rodzice)	Miejsce zamieszkania rodziny więź. (miasto, wieś, starostwo)	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Pol Jan	25	murarz	—	1/VI 1921 r.	1/I 1926 r.	—	—	—	—	dn. 19.. r. przetranszlokowany do więzienia w dn. 19.. r. zwolniony z pow. amnest., lub umarł
Kasprzak Jan	32	robotnik	—	20/II 1923 r.	20/VIII 1924 r.	—	—	—	—	

W przesyłanych wykazach więźniów uwolnionych rubryki: 4, 7, 8, 9, 10 mogą nie być wypełniane.

Warszawa, dnia 2 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

K O M U N I K A T

w sprawie interpretacji niektórych postanowień art. 98 ustawy z 9/X 1923 r. o uposażeniu.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezjdum Rady Ministrów. Warszawa, dn. 7 stycznia 1924 r. № 321. Okólnik № 4. Do Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich ministerstw w Warszawie.

Nawiązując do okólnika tut. z dnia 19 grudnia 1923 r. № 19321 w sprawie wprowadzenia w życie ustawy z dnia 9/X 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska, udzielam następującego wyjaśnienia co do stosowania postanowień art. 98 cytowanej ustawy:

1) przez „zaliczony normalnie do dnia wejścia w życie powołanej ustawy do wysługi lat czas służby państwowej lub samorządowej w państwach zaborczych i czas pracy zawodowej oraz czas służby państwowej polskiej” należy rozumieć wysługę lat, zaliczoną przy współudziale Komisji Weryfikacyjnych na podstawie Ustaw uposażeniowych z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 65 pozycje: 429, 430, 431, 432, 433, 434 i 435), która to wysługa uprawniała do pobierania odpowiedniego dodatku do płacy zasadniczej;

2) w całości zalicza się czas służby państwowej polskiej jedynie w posiadanym przez danego funkcjonariusza w dniu 1 października 1923 r. (t. j. w dniu wejścia w życie omawianej ustawy) stopniu służbowym, płacy względnie wojskowym, a więc czasokres służby od chwili zamianowania go (czy to w drodze pierwotnego przyjęcia do służby czy też w drodze awansu) do tego stopnia służbowego, płacy względnie wojskowego w jakim go

zastała Ustawa z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu; pozostałą zaś służbę państwową polską odnośnego funkcjonariusza sprawowaną ewentualnie przed czasokresem wyżej wskazanym traktuje się łącznie w ogólnej sumie usługi jak wyżej ad 1) i zalicza się ją w stosunku 6 miesięcy za każde pełne trzechletnie. Prezes Rady Ministrów: *Wł. Grabski*.

K O M U N I K A T

w sprawie wypuszczenia 6°/o złotych bonów skarbowych serji II A.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. GUK. 6902/23/WAK. Warszawa, dn. 3 stycznia 1924 r. Do wszystkich Izb Skarbowych i Województwa Śląskiego (Wydział Skarbowy). Ministerstwo Skarbu zawiadamia Izby, że na podstawie ustawy z dn. 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia serji II A 6°/o złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1108) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 28 grudnia 1923 r. zostały wypuszczone wyżej wspomniane bony w odcinkach po 10 i 100 złotych, z terminem płatności w dniu 15 grudnia 1924 r. na ogólną sumę

30.000.000 złotych.

Sprzedaż 6°/o złotych bonów skarbowych serji II A odbywać się będzie jedynie za gotówkę w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej po kursie giełdowym notowanym na Giełdzie pieniężnej w Warszawie.

Kasy Skarbowe nie będą narazie ani sprzedawały omawianych bonów, ani wykupywały przed terminem, ani przyjmowały na podatki. Kasy Skarbowe winny natomiast przyjmować 6°/o złote bony skarbowe serji II A jako papiery procentowe według imiennej wartości na kaucje i wadja do depozytów władz państwowych, posiadających rachunki depozytowe.

Wartość imienna powyższych bonów składanych na wadja i kaucje będzie przeliczana na marki polskie według kursu ustalonego przez Ministra Skarbu.

Kurs ten będzie podawany do wiadomości wszystkich urzędów i ogłaszany w Monitorze Polskim.

Aż do odwołania kurs złotego dla 6°/o złotych bonów skarbowych serji II A ustala się na

975,000.— mk.

czyli Kasy mają przyjmować do depozytów 10 złotowe odcinki wspomnianych bonów po

9,750.000 mk.

(dziewięć milionów siedemset pięćdziesiąt tysięcy marek) i 100 złotowe odcinki po

97.500.000 mk.

(dziewięćdziesiąt siedem milionów pięćset tysięcy).

O powyższym Izby niezwłocznie powiadomią podległe Kasy z poleceniem ścisłego stosowania się do niniejszego zarządzenia. Za Ministra Skarbu: *Czauderna*. Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego.

Z A W I A D O M I E N I A :

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 stycznia 1924 r. w apelacjach: warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów	Podprokuratorów	
				Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	—	—	—
2	" Apel. w Warszawie . .	—	—	—	—	—	—	—	—
3	" " " Lublinie . . .	—	1	—	—	—	—	—	—
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	1	—
5	" Okręg. w Białej . . .	—	—	—	2	1	—	—	—
6	" " " Białymstoku .	—	—	1	—	1	—	2	—
7	" " " Kaliszu . . .	—	—	—	—	1	—	1	—
8	" " " Łomży	—	—	—	1	1	—	1	—
9	" " " Łodzi	—	—	—	—	2	—	2	1 (Widawa)
10	" " " Mławie	—	—	—	—	1	—	1	—
11	" " " Płocku	—	—	—	1	1	—	1	—
12	" " " Siedlcach . .	—	—	—	—	—	—	—	—
13	" " " Suwałkach. .	—	—	—	1	1	—	—	—
14	" " " Sosnowcu . .	—	—	3	1	2	—	3	—
15	" " " we Włocławku .	—	—	—	1	—	—	—	—
16	" " " w Warszawie .	—	—	—	—	1	—	—	—
17	" " " Kielcach . . .	—	—	—	1	3	—	—	—
18	" " " Lublinie . .	—	—	—	—	—	—	—	—
19	" " " Piotrkowie. .	—	—	—	—	—	—	—	—
20	" " " Radomiu . . .	—	—	—	1	2	—	2	—
21	" " " Zamościu . . .	—	—	—	1	—	—	—	—
22	" " " Wilnie	—	—	—	1	—	—	—	—
23	" " " Grodnie . . .	—	—	—	2	—	—	1	—
24	" " " Łucku *) . . .	—	—	8	11	4	—	6	—
25	" " " Pińsku	—	—	1	4	1	—	1	—
26	" " " Nowogródka .	—	—	—	1	2	—	2	—

*) Etaty w sądzie okręgowym w Łucku wykazano łącznie z etatami sądu okręgowego w Równem.

Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oszacowania większych posiadłości rolnych.

Sąd apelacyjny we Lwowie zamianował P. Michała Barańskiego właściciela dóbr w Radłowicach znawcą dla oceniania większych posiadłości rolnych dla okręgu sądu okręgowego w Samborze.

Sąd apelacyjny w Krakowie ustanawia p. Chaima Dillera, nauczyciela religii Mojżeszowej w Jaśle, tłumaczem sądowym dla języka hebrajskiego i żargonu żydowskiego.

O czym zawiadamia się sąd okręgowy w Jasle z wezwaniem o zaprzysiężenie tłumacza i dołączenie mu dekretu przy zwrocie dwóch załączników podania.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: A) W Zarządzie Centralnym: Janina Puchalska, zastępczyni naczelnika rachuby — naczelniczką kancelarii w VII st. st., dnia 30 grudnia 1923 r.; Jan Korec, kontraktowy pracownik — kontrolerem w VII st. st., od 1 stycznia 1924 r.

Zwolniona: Janina Mroczkowska, kancelistka biura głównego Komisji Kodyfikacyjnej, od 31 grudnia 1923 r., na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Mianowani: B) W Sądownictwie: Otton Knotte i Witold Szejn, aplikant-zastępca sędziego śledczego — sędziami pokoju zapasowymi w okręgach sądów okręgowych pierwszy w Mławie, drugi w Kielcach, dnia 4 stycznia 1924 r.; Stanisław Frankowski, sekretarz sądu okręgowego w Grodnie — sędzią pokoju w Kosowie na Polesiu w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 4 stycznia 1924 r.; Włodzimierz Kulczycki, mł. referent w sekretarjacie prawniczym Sądu Najwyższego — referentem w tymże sekretarjacie w VII st. st., dnia 4 stycznia 1924 r.; Lucjan Żychliński, Jerzy Koenigstein, Antoni Obuchowicz, Róża Łukomska i Feliks Majorowicz — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 4 stycznia 1924 r.; Stanisław Pstrokoński — aplikantem egzaminowanym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 4 stycznia 1924 r.; Jan Łuczywek, Lucjan Micketta — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, dnia 4 stycznia 1924 r.; Henryk Zahorski, Tadeusz Kiersnowski, Aleksander Birn, Konstanty Achmatowicz, Marja Sienkiewiczówna i Tadeusz Szeligowski — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 4 stycznia 1924 r.; Dr. Antoni Tokarz, kandydat notarialny w Rozwadowie — naczelnikiem sądu powiatowego w Rozwadowie, dnia 31 października 1923 r.; Seweryn Miarczyński, były sędzia powiatowy w Radomyślu Wielkim — sędzią powiatowym w Dukli, dnia 10 listopada 1923 r.; Czesław Koneczny, aplikant sądowy w Krakowie — sędzią powiatowym w Nowym Targu, dnia 17 listopada 1923 r.; Jan Kula, aplikant sądowy w Ulanowie — sędzią powiatowym w Tarnobrzegu, dnia 17 listopada 1923 r.; Tadeusz Górski, aplikant sądowy w Rzeszowie — sędzią powiatowym w Głogowie, dnia 17 listopada 1923 r.; Dr. Józef Marć, aplikant sądowy w Tarnobrzegu — sędzią powiatowym w Tarnobrzegu, dnia 17 listopada 1923 r.; Jan Bachman, aplikant sądowy w Rzeszowie — sędzią powiatowym w Nisku, dnia 17 listopada 1923 r.; Dr. Aleksander Nałyśnik, aplikant sądowy w Krośnie — sędzią powiatowym w Krośnie, dnia 17 listopada 1923 r.; Włodzimierz

Podlaszecki, aplikant sądowy w Chrzanowie — sędzią powiatowym w Chrzanowie, dnia 17 listopada 1923 r.; Stanisław Chmielowski, aplikant sądowy w Mielcu i Adam Mrózpozowski, aplikant sądowy w Krakowie — sędziami zapasowymi w krakowskim okręgu apelacyjnym, dnia 17 listopada 1923 r.; Franciszek Tichy, prokurator przy sądzie okręgowym w Tarnowie — sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 21 listopada 1923 r.; Izidor Chudko, były sędzia powiatowy w Podkamieniu — sędzią powiatowym w Olesku, dnia 17 listopada 1923 r.; Dr. Zdzisław Dawidowicz, aplikant sądowy w Brzeżanach — sędzią zapasowym w lwowskim okręgu apelacyjnym, dnia 17 listopada 1923 r.; Dr. Eugenjusz Urbański, adwokat w Myślenicach — sędzią komisaryjnym przy sądzie powiatowym w Środzie, dnia 3 listopada 1923 r.; Wiktor Nowak, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 17 listopada 1923 r.; Włodzimierz Suchacki, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 17 listopada 1923 r.; Feliks Bieda, zastępca naczelnika rachuby w Ministerstwie Sprawiedliwości — naczelnym sekretarzem przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu, dnia 31 października 1923 r.; Apolinary Michalski, rewizor rachuby przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu — naczelnym sekretarzem przy tymże sądzie, dnia 31 października 1923 r.; Bronisław Koczyk, zastępca naczelnika rachuby w Ministerstwie Sprawiedliwości — rewizorem rachuby przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu, dnia 29 listopada 1923 r.; Gustaw Bułhak, sędzia pokoju II okręgu, powiatu baranowickiego — sędzią powiatowym w Świeciu, dnia 12 listopada 1923 r.; Karol Granowski, dyrektor przy sądzie okręgowym w Chojnicach — prezesem sądu okręgowego w Chojnicach, dnia 17 listopada 1923 r.; Mikołaj Lipiński, były podprokurator przy sądzie okręgowym w Wiatce — podprokuratorem komisaryjnym przy sądzie okręgowym w Chojnicach, dnia 28 listopada 1923 r.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Zygmunt Tałasiewicz w Rzeszowie,
„ Leon Ungar w Rzeszowie,
„ Józef Majka w Wadowicach.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Dr. Anzelm Kleinman wskutek przesiedlenia się ze Lwowa wpisany został z dniem 14 listopada 1923 r. na listę adwokatów z siedzibą w Przeworsku.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Tadeusz Łebiński z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

ODZNAKI ADWOKACKIE.

Na wniosek Nacz. Rady Adwokackiej z dnia 12 grudnia 1923 r. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych postanowieniem z dnia 12 stycznia 1924 r. III. N. 51/24 zezwolił, aby adwokaci

podczas sprawowania swych obowiązków w sądach i urzędach nosili odznakę następującą:

Na wstędze barwy fioletowej, noszonej na piersi od lewego ramienia do prawego boku, mieści się na rozecie zielonej orzeł biały w owalnym polu czerwonym otoczonym złotym wieńcem laurowym z napisem pod orłem na białej emalii: „Prawo, Ojczyzna, Honor”.

Odznaka ta może być używana przy odpowiednim stroju tylko i wyłącznie w czasie posiedzeń sądowych.

B I B L I O G R A F J A.

Wydawnictwa Ministerstwa Sprawiedliwości.

Instrukcje dla Sekretarjatów Sądowych Ziem Zachodnich.	0.50
Wybory do samorządu Województw Pomorskiego i Poznańskiego .	0.025
Zbiór rozporządzeń i okólników Ministerstwa b. dz. pr. za rok 1920 (na wyczerpaniu).	2.50
Dziennik Urzędowy Min. b. dz. pr. za rok 1920 i 1921 po 0.50 z r. 1922	0.14
numer pojedynczy z każdego rocznika.	0.05
skorowidz do niego za I półrocze 1920	0.025
skorowidz do niego za II półrocze 1920	0.025
Słownik niemiecko-polski wyrazów prawniczych	0.05
Ustawa o ochronie lokatorów	0.025
Statut Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu	0.0125

Zbiór ustaw Ziem Zachodnich.

Tom I Ustawa karna wydanie trzecie	3.65
Tom II Ustawa o postępowaniu karnem	wyczerpane
Tom III Ordynacja adwokacka	wyczerpane
Tom IV Ustawa o kradzieżach leśnych wydanie II.	0.25
Tom V Ustawa o wymianach: niemiecka, austriacka, rosyjska i francuska	0.60
Tom VI Ustawa o urzędach rozjemczych	0.10
Tom VII Ordynacja więzienna	0.50
Tom VIII Ustawy karne dodatkowe	2.20
Tom IX Województwo Śląskie	2.20
Tom X Kodeks cywilny	2.50
Tom XI Ustawa rybacka	1.20
Tom XII Ustawa o postępowaniu cywilnem	3.50
Tom XIII Niemieckie i pruskie przepisy o wspieraniu ubogich . .	1.02
Tom XIV Zbiór ustaw rozporządzeń dot. szkolnictwa powszechnego w Okręgu Szkolnym Poznańskim i Pomorskim	6.00

Dałsze tomy w druku lub przygotowaniu.

Dzieła wyczerpane wyjdą w nowych wydaniach.

Ceny podane są cenami zasadniczymi, które mnożyć należy przez każdorazowy mnożnik uchwalony przez Związek Księgarzy i Wydawców Polskich. Do tego dolicza się 20% dodatek drożyzniany.

Do nabycia:

Poznań. Biuro Wydawnictw Ministerstwa Sprawiedliwości ulica Młyńska, gmach sądu powiatowego III p. pokój 117 oraz Księgarnia św. Wojciecha w Poznaniu.